

[Tyroll.]

drejer sig om det indkomstopolitiske indgreb over for arbejderklassen, hvis det drejer sig om, at man ikke rigtig vil tage de håndfaste midler i anvendelse over for ejerlejlighedsspekulationen, og andre lignende eksempler, som kunne fremhæves, ja, så er det klart, så kan flertallet ikke rigtig holde. Men der var jo engang nogle socialdemokrater, som ligesom ville give indtryk af, at det drejede sig om at fremme nogle andre, væsentligere punkter i det socialdemokratiske program. Men de er selvfølgelig gået fløjten efterhånden i de aktiviteter, man har forsøgt at udfolde i et samarbejde med højre side af salen. Det må vi og arbejdspladserne simpelt hen erkende som en realitet, og så handle derefter.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Der er den forskel på hr. Tyroll og socialdemokratiet, at vi bevæger os ikke i teoriens blå luft, men prøver på at få samarbejde og resultater her i salen.

Må jeg endelig sige til hr. Mølgaard fra retsforbundet, at vi kan jo altid diskutere, hvem der bliver kompromitteret mest – de, der bare svæver eller hæver fanen højt og ingenting når, eller de, der når et samarbejde i folkestyrets ånd. Jeg tror nok, det er de sidstnævnte, der i sidste instans vinder mest, også over for befolkningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 121 stemmer mod 21.

Ændringsforslag nr. 3 angående titlen betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 139 stemmer mod 10.

Ændringsforslag nr. 4 angående titlen betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten. (Forhøjelse af grænsen for bidrag til § 8 A-foreninger og -institutioner) [af Arne Bjerregaard m. fl.]

(Lovforslag nr. L 149. Fremsat 29/3 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Efter forslaget skal overgrænsen for gaver til et antal almenevelgørende og almennyttige formål, som kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, og som nu ligger ved 1.000 kr., forhøjes til 3.000 kr. Det vil altså sige, som det fremgår af forslaget, at man ønsker at ændre ligningslovens § 8 A.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at med de angivne tidsfrister i forslaget kan kristeligt folkeparti herved komme i en konflikt med det augustforlig, som man selv har været med til at indgå, men man har også erklæret sig enig i under udvalgsbehandlingen og måske senere at se lidt på de pågældende tidsfrister, så man undgår denne konflikt, og det er i sig selv positivt.

Men jeg vil bare sige som regeringens opfattelse, at tiden ikke er inde til at forøge fradragsmulighederne for de eksisterende fradrag, ej heller til at etablere nye fradrag. Tværtimod er tiden inde til at sanere de eksisterende fradrag, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

Møller Andersen (S):

Kristeligt folkeparti har naturligvis fremsat sit forslag, for at det kan komme de foreninger og organisationer, der nyder godt af fradragsbestemmelsen, til gode. Også socialdemokratiet er af den opfattelse, at foreningerne og organisationerne her i landet udfører et stort og værdifuldt stykke arbejde, et stykke arbejde, der fortjener støtte, men ikke på den måde, som kristeligt folkeparti her foreslår, hvor partiet øn-

[Møller Andersen.]

sker, at fradragsgrænsen hæves fra 1.000 kr. til 3.000 kr.

Som det vil være bekendt, er socialdemokratiet tilhænger af, at skattefradragenes antal og størrelse bliver formindsket. I konsekvens af denne vor indstilling må vi afvise kristeligt folkepartis forslag.

Glensgård (FP):

Det er ikke nogen hemmelighed, at fremskridtspartiet er imod den indkomstskat, som er en svøbe for samfundet. Vi har imidlertid en anden vej at løse dette problem ad end den vej, som kristeligt folkeparti anviser i lovforslaget.

Vi ønsker altså ikke at udskyde en, skal vi sige endelig afvikling af indkomstskatten med måske 6 eller 8 dage ved at gennemføre det foreliggende lovforslag. Vi har heller ikke nogen særlig velvilje med hensyn til de intentioner, der ligger hos kristeligt folkeparti. Vi er klar til at hjælpe, men det bliver ikke på den måde, der er anvist i dette lovforslag.

Fremskridtspartiet skal med disse få bemærkninger afvise det af hr. Arne Bjerregaard fremsatte lovforslag.

Christophersen (V):

Vi har sympati for det lovforslag, kristeligt folkeparti har fremsat. En lang række af de institutioner og organisationer, som man kan yde bidrag til med udnyttelse af fradragsret, udfører jo et nyttigt arbejde, som de i mange tilfælde vil være afskåret fra, hvis denne fradragsret ikke reguleres, efterhånden som pengene forringes. Alternativet til den virksomhed, der udføres af disse organisationer og institutioner, vil jo normalt være, at det offentlige så må påtage sig arbejdet. Derfor er vi enige med forslagsstillerne i, at en vis regulering vil være rimelig. Så må man under udvalgsarbejdet se på, hvad der er en rimelig regulering, og hvad det vil koste i provenutab.

Der var måske samtidig lejlighed til under udvalgsarbejdet at overveje, hvad det er for formål, som skal omfattes af reglen. Der er jo ikke tvivl om, at størstedelen af de organisationer m. v., der i dag kan gøre brug af reglen, har gode og nyttige formål, men der er måske også nogle, som tiden er løbet fra. Omvendt kunne der være andre – jeg tænker her på det idébetonede og det politiske arbejde – som måske i højere grad kunne inddrages under reg-

len, men det vil vi som sagt gerne se på under udvalgsarbejdet.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe er principielt tilhænger af, at beløbsgrænser i indkomstskattesystemet skal reguleres i takt med pris- og lønudviklingen. Vi kan derfor støtte lovforslaget, men vi vil i udvalget se nærmere på, om den foreslåede overgrænse på 3.000 kr. er rimelig.

Bollmann (CD):

Centrum-demokraterne har sympati for dette lovforslag, men vi kan ikke ud af bemærkningerne se, hvorfor man netop har valgt beløbet 3.000 kr. Man må formentlig også erkende, at de provenumæssige virkninger er af en sådan størrelse, at det ikke vil være muligt at gennemføre forslaget på denne side af 1979. Men når disse forbehold er taget, vil jeg blot sige, at en rimelig regulering af beløbet, under forudsætning af at vi stadig i 1979 har sådanne fradrag, finder CD både fornuftig og rimelig, og vi vil da gerne tilsige lovforslaget en positiv behandling.

Ole Olsen (SF):

Socialistisk folkeparti ønsker at få gennemført en skattereform og få udryddet alle fradrag. Derfor har lovforslaget overhovedet ingen interesse for os.

Fuglsang (DKP):

Kommunisterne hører også til dem, som ikke kan støtte forslaget. Vi er principielt uenige, fordi vi mener, at skattefradragene i det hele taget bør afskaffes. Jeg har set den lange liste igennem over de organisationer, der er anerkendte, og nogle af dem kan lyde meget fornuftige og bør derfor støttes på anden vis, men hvis man ser dem som helhed, er det for mig at se også tydeligt, at loven i øjeblikket administreres med temmelig meget politisk slagside. For bare at nævne én ting: det har ikke været muligt at gøre Folkebevægelsen mod EF fradragsberettiget, selv om EF-tilhængerne kan trække gaver fra under det, der benævnes som Fonden af 1. juni 1962. Vi er altså imod.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er ét ganske bestemt spørgsmål, som jeg vil bede hr. Arne Bjerregaard, der er ordfører for forslagsstillerne, om at besvare. Spørgsmålet

[Bernhard Baunsgaard.]

lyder: Hvordan kan det være, at en mand, der tjener 200.000 kr., skal have en skatterabat på $\frac{2}{3}$ af beløbet for f. eks. at give tilskud til Ydre Mission, mens en mand, der har en indkomst på 60.000 kr., skal have en skatterabat på 40 pct.? Hvad er grunden til, at de store indtægter skal have så meget mere skatterabat på den slags tilskud end de små indkomster? Jeg kan følge til, at som følge af, at forholdene er, som jeg har beskrevet, nemlig at jo større indtægt, jo større skatterabat ved, at man giver tilskud til et eller andet formål, som i øvrigt kan være udmærket, kan den radikale gruppe ikke støtte forslaget om, at det fradragsberettigede beløb forhøjes.

Der har været talt om, at vi, hvis vi vil have et fornuftigt virkende skattesystem, er nødt til at gå med til afskaffelse af en række fradrag. Jeg er enig i disse betragtninger, og jeg kunne godt lide at stille det spørgsmål, om det ikke ville være meget mere rationelt at foretage en nøje gennemgang af de formål, man kan støtte med fradragsret, og så simpelt hen stryge retten til fradrag, men samtidig sige, at når nogen giver støtte til et sådant anerkendt formål, vil staten give et særligt tilskud krone for krone, således at hvis man giver 100 kr., giver staten også 100 kr. Det ville være rationelt, og man ville få fjernet begunstigelsen af de store indkomster, men efter min mening forudsætter det, som jeg sagde, en nøje gennemgang af de formål, der kan støttes.

Hjortlund Christensen (DR):

Det er jo meget hyggeligt, hvis man kan få ændre af landets borgere til at betale for sine private interesser, og det er jo typisk for kristeligt folkeparti at komme med sådan nogle små nålestik: det kan muligvis give stemmer, og det er i alt fald noget af det, folk kan forstå. Men skattepolitisk kvaksalveri ønsker retsforbundet ikke at deltage i.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jeg skal da sige tak for de positive tilkendegivelser, der har været fra forskellige partier. Hvad angår den sidste bemærkning om de små nålestik, der skulle give stemmer – ja, dér må retsforbundet nok gribe i sin egen barm.

Med hensyn til de almennyttige formål, som vi ønsker at støtte igennem dette, må vi sige, at

vi mener, at disse formål er særdeles værdifulde i et demokratisk samfund, fordi mange mennesker derved får en vis medleven i de forskellige organisationers arbejde, og det mener vi er særdeles værdifuldt. Så kan man jo selvfølgelig spørge, om ikke skatteyderne kan yde bidrag uden at have denne gulerod for næsen. Det ser i alt fald ud til, at det går bedre, når der holdes en gulerod for næsen af dem: de giver lidt mere. I den forbindelse må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke så meget er skatteyderne, vi tænker på i dette tilfælde. Hr. Bernhard Baunsgaard nævnte Ydre Mission og sagde, at den, der havde 200.000 kr. i årsindtægt, kunne få et større fradrag, end den, der havde en mindre indtægt, ja vel, men det er altså organisationen, vi tænker på i første omgang, og ikke skatteyderen.

Når det gælder en omlægning af hele vores skattesystem, har vi da hele tiden sagt, det er noget, vi er enige i man må prøve at gøre. Jeg er også helt enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at vi kan komme frem til en ordening, hvorefter der gives krone for krone, altså hvis man yder så og så meget til en organisation privat, skal staten yde det samme til denne organisation, men det kræver, at vi først får en fuldstændig omlægning af vores skattesystem, og der er ikke lyse udsigter til, at vi får denne omlægning, den har vi nu ventet på længe, men der sker ikke en pind, og så er det, vi foreslår en justering af dette område, som ikke har været justeret i mange år. Det ville være særdeles rimeligt over for de organisationer, vi som sagt mener har væsentlig betydning i et demokratisk samfund.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Hr. Arne Bjerregaards sidste bemærkninger om, at der ikke synes at ske en pind med hensyn til omlægning af det nuværende indkomstskattemæssige system, giver mig anledning til at udtale, at proceduren – også den tidsmæssige – jo hele tiden har været den, at vi skal afvente de tre betænkninger fra indkomstskat- teudvalget, hvorefter der vil fremkomme et udspil. Vi er jo nu ved at få et ganske godt materiale til at diskutere en indkomstskattereform på, og derfor er det nok forkert at lappe videre på det bestående grundlag, hvad kristeligt folkepartis forslag jo ville medføre.

Personlig mener jeg måske ikke, at gavmild-

[Ministeren for skatter og afgifter.]

heden i forbindelse med disse gaver særlig skal være disponeret efter, om man kan få skattefordele heraf, ej heller, at jo højere en indtægt man har, jo større skattefordel får man; når man giver de pågældende gaver, er det vel såuan set ikke den rimelige motivering, når man ønsker at give støtte til disse formål. Derfor synes jeg, den idé, hr. Bernhard Baunsgaard fremfører, er værd at overveje, nemlig om man simpelt hen kan trække disse tilskud helt ud af skattesystemet, således at man fritager enhver for motiver af skattemæssig art i denne forbindelse. Men det skal nok ikke diskuteres i skatteudvalget, det er et lidt mere omfattende problem, som jeg dog synes det er værd at drøfte videre.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal bare takke skatteministeren for bemærkningerne om at ville være med til at overveje at stryge disse fradrag og til gengæld indføre det andet, som jeg foreslog; for staten, for samfundet, bliver det jo ikke dyrere, end det er i øjeblikket.

Men så vil jeg minde hr. Arne Bjerregaard om, at jeg ikke fik noget svar på, hvorfor vi skal fortsætte med et bunduretfærdigt system, som går ud på, at de store skal have større rabat end de små, oven i købet her et forslag om, at de store nu skal have 3 gange så stor fordel, som de hidtil har haft, ved at man forhøjer grænsen fra 1.000 kr. til 3.000 kr. Det er en så horribelt uretfærdig og urimelig regel, at vi sandelig ikke bør udvide den. Vi burde tværtimod være mødt med et forslag i dag om at afskaffe den øjeblikkelig. Jeg troede, det var i god kristelig ånd ikke at se på, hvor mange kroner det drejede sig om, men mere se på hensigten, men det har jeg måske misforstået.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jo, vi ser skam på hensigten, nemlig de organisationer, der har brug for pengene. Man snakker om en skattefordel, ja men hvor er den henne? Hvad enten en mand tjener 200.000 kr., eller han tjener 60.000 kr., er de penge, han giver i bidrag, trods alt væk. Jeg indrømmer, at for den, der tjener 200.000 kr., betaler staten selvfølgelig lidt mere til organisationen end for den, der har den mindre indtægt, men det er da ikke manden, der får gavn

af dette: pengene er under alle omstændigheder væk.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det synes, som om der råder nogen forvirring i hr. Arne Bjerregaards hoved med hensyn til hvordan dette virker.

Hvis en mand med 200.000 kr. i indtægt giver 1.000 kr. i tilskud, får han en skattefordel på ca. 70 pct., det vil sige, hans reelle tilskud er 300 kr.; alle andre skatteydere, der måske er modstandere af det, giver de 700 kr. Den mand, der tjener 60.000 kr. og også giver 1.000 kr. i tilskud, får derimod en skatterabat på 400 kr. og giver altså reelt 600 kr., dvs. dobbelt så meget som den anden, medens alle andre skatteydere kun giver de 400 kr. Så er det, jeg spørger, om det skal fortsætte, og om vi skal forøge denne uretfærdighed og urimelighed, for det er det, hr. Arne Bjerregaard ved at fremsætte sit forslag i dag har sagt, nemlig at i hvert fald så længe vi har fradragsmuligheden, skal den forøges til gunst for de store.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Bjerregaard) (KrF):

Jeg forstår ikke dette med, at man skulle få en skattefordel. Ja men man skal da under alle omstændigheder betale. Jeg siger bare, at for den ene betaler staten lidt mere end for den anden, men der er da ingen, der tjener på det: pengene er da væk. Den, der har 67 pct. i marginalbeskatning, betaler naturligvis reelt kun en tredjedel af det samlede beløb, og den, der har en marginalbeskatning på 40, må selvfølgelig betale de 60. Det erkender jeg, men der er da ingen, der tjener på det, der er da ingen, der har en skattefordel. Jeg siger bare, at staten kommer til at spytte lidt mere i bøssen for de store indtægter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om regler for beskatning af ejerboliger [af Vilhelm m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 51. Fremsat 22/4 77).

Forslaget sættes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

VS' forslag går ud på, at regeringen inden udgangen af oktober i år skal fremsætte lovforslag om, at ejerboligen skal ud af selvangivelsen, lejeværdien skal fjernes som indtægtspost, og fradraget for prioritetsrenter skal afskaffes over en årrække.

Jeg er enig med VS, når de ønsker, at beskatningsreglerne for ejerboliger skal ændres, og der synes også i folketinget at være et bredt flertal for en sådan reform. Men det kan ikke være forslagsstillerne ubekendt, at regeringen tilstræber at fremsætte forslag til ændringer af indkomstskattereglerne, forslag, som netop også vil omfatte skattereglerne for boligejere, og disse reformforslag vil komme, når vi har fået den næste og sidste redegørelse fra indkomstskatteudvalget. Derfor forekommer det måske en smule overflødig, hvis vi skulle vedtage dette forslag, som det foreligger.

Imidlertid indeholder forslaget – og derved adskiller det sig fra mange andre forslag til folketingsbeslutning – jo også en ret detaljeret beskrivelse af de principper og de metoder, som VS mener skal anvendes ved afskaffelsen af fradraget for boligrenter og skattepligten af lejeværdien. Jeg har læst denne beskrivelse med stor interesse, fordi jeg betragter det som meget værdifuldt, at vi får så mange løsningsforslag frem som muligt, som kan indgå i de overvejelser, som finder sted med udgangspunkt i indkomstskatteudvalgets netop afleverede redegørelse om den skattemæssige behandling af renteindtægter og renteudgifter.

Møller Andersen (S):

Socialdemokratiet mener, at der bør skabes ligestilling mellem ejere og lejere, også for så vidt angår den indirekte boligstøtte, som er omfattet af dette beslutningsforslag fra venstresocialisterne.

VS nævner i sit beslutningsforslag nogle elementer: lejeværdi og rentefradrag, der naturligvis må indgå i en reform af beskatningen på

ejerboligområdet. Det er imidlertid socialdemokratiets opfattelse, at den reform, der skal gennemføres på dette særdeles vigtige område, skal være den helt rigtige. Det er derfor vores opfattelse, at vi, inden vi træffer beslutning, skal afvente den betænkning, der kommer fra indkomstskatteudvalget, og træffe vores beslutninger om ændring af beskatningen af ejerboliger med udgangspunkt i de anvisninger, der dér gives.

Socialdemokratiet må derfor nu og på det foreliggende grundlag afvise dette forslag, men jeg vil understrege, at vi har vilje til og ønske om at gennemføre en reform på området.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Vi befinder os med dette forslag til folketingsbeslutning på et meget ømtåligt og følsomt område, der griber ind i flere hundrede tusinde familiers økonomi. Fra socialistisk side har man igennem en menneskealder kigget skævt til parcelhusejernes skatteforhold. Der er mange forskellige perspektiver knyttet til en ordning, der indebærer en ændring af lejeværdireglerne og rentefradragsretten for parcelhuse og ejerlejligheder.

På en måde må jeg dog complimentere partiet VS for det forslag, der her fremsættes, for det er noget af det mest begavede, der er fremsat på dette område, det er velgennemtænkt, og det er velformuleret. Men det drejer sig jo ikke alene om milliarder. Fremskridtspartiet mener ikke, at staten skal have mange flere penge i kassen, den må holde hus med de skattemidler, den har. Her drejer det sig om familier og mennesker af kød og blod, og fremskridtspartiet ønsker ikke at udsætte disse mange familier for socialistiske eksperimenter. Begynder vi først her i indkomstskattens senperiode at ændre hidtidige regler og principper, kan det ikke føre til andet end at forvolde meget store ubehageligheder. Partiet VS demonstrerer i sit forslag jo netop, at det nuværende skattesystem er udeligt. Partiet VS ønsker rentefradragsretten væk, uden at indkomstskatten afskaffes eller lempes. Fremskridtspartiet mener, at problemet bedst løses ved indkomstskattens afskaffelse, og naturligvis går vi i forbindelse hermed ind for et frit boligmarked.

Vi kan derfor ikke støtte det foreliggende forslag, for så længe renteindtægter fortsat beskattes, så længe skal renteudgifter også være fradragsberettigede.